

ת"פ (רמלה) 71043-03-23 - מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) ע"י

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 71043-03-23 ת"פ 67103-05-24 שם תיק ללא שמות חסויים
ת"פ 24433-12-24
תיק חיצוני: 197919/2024

לפני כבוד השופטת רבקה גלט

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אלימלך
נגד

פלוני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד גואטה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם, כבן 35 שנים, נותן את הדין בגין עבירות שביצע כלפי שתי בנות זוג עמן ניהל מערכת יחסים, בתקופות שונות.

בת"פ 71043-03-23, בוצעו כלפי המתלוננת ב.ק 5 עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

בת"פ 67103-05-24, בוצעו כלפי המתלוננת א.ז 5 עבירות של איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק, תקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיפים 382 (ב)(1) ו-379 לחוק, והטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

בת"פ 24433-12-24 בוצעו כלפי המתלוננת ב.ק עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק, הפרת הוראה חוקית (ריבוי עבירות) לפי סעיף 287 (א) לחוק, הטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

תיאור העובדות בת"פ 71043-03-23 (להלן: התיק הראשון)

על פי כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים החזיק הנאשם במספרי טלפון שונים ובחשבון פיקטיבי ביישומון האינסטגרם, על שם "קובי לור". במועדים אלו עלה בליבו החשד כי המתלוננת בוגדת בו ומתרועעת עם אחרים.

על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 15.12.22 בשעה 20:43 או בסמוך לכך, נוכח החשד, שלח הנאשם למתלוננת דרך המכשיר הנייד שלו, מספר רב של הודעות בהן אמר, בין היתר: "...אני מבקש מימך את תביאי אותי למקום שאני בסוף יעשה דברים שלא יגרמו לך טוב לא לך ולא למשפחה שלך...בפעם הבאה שיקרה איתך משהו שתדעי אני דוקר אותך בכל הגוף שלך אני יושב בכלא על מכוורת כמוך...והפעם זה לא סתם איום..." (השגיאות במקור). בגין כך הורשע בעבירת איומים.

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 23.1.23 בשעה 16:49, או בסמוך לכך, נוכח החשד, שלח למתלוננת דרך המכשיר הנייד שלו, מספר רב של הודעות בהן אמר, בין היתר: "... אני האמת הפעם מזהיר אותך למה זה יגיע למצב שאני אפגע בך ואני סתם אשב בכלא..." בתגובה השיבה לו המתלוננת כי מרגע זה מבטיחה שלא ישמע ממנה. בגין כך הורשע בעבירת איומים.

על פי עובדות האישום השלישי, בתאריך 3.3.23 בשעה 11:45 או בסמוך לכך, נוכח החשד, שלח אליה דרך המכשיר הנייד שלו, מספר רב של הודעות, בהן אמר בין היתר: "...לפני שאני משתגע עליך...בזמן שאת היית פה את עשית דברים בסתר מאחורי הגב שלי ובגדת ושיקרת אני רוצה הוכחות...לא רוצה להגיע איתך למקום מכוער מאוד..." בהמשך, בשעה 12:29, או בסמוך לכך, שלח מספר רב של הודעות, בהן אמר בין היתר: "...יזונה של ערבים...ישרמוטה ברגע שאני אגיע לקצה כל מה שיש לי עליך יצא החוצה ואז תביני את החיים...כל המשפחה שלך יעברו השפלה היום תראי מזה סרט בחיים אל תשכחי גם שאני אהיה עצור..." בהמשך, בשעה 14:29 שלח מספר רב של הודעות, בהן אמר בין היתר, "...ההשפלה שלך יש יום תאריך וכתובת..." בגין כך הורשע בעבירת איומים.

על פי עובדות האישום הרביעי, בתאריך 7.3.23 בשעה 10:29 או בסמוך לכך, שלח אליה מספר רב של הודעות, בהן אמר בין היתר: "אני לא פוחד לא ממשטרה לא מאנשים לא משום דבר, דבר היחיד שאני פוחד זה מעצמי...הנקמה שלי היא קשה מדי יש דברים שאני מוכן להרוס לעצמי את החיים כדי שתביני מה עשית...הדמיון שלך קטן לעומת מה שיכול לקרות אחרי כל מה שעשית... הייתי הופך אותך לצמח". בגין כך הורשע בעבירת איומים.

על פי עובדות האישום השישי, במועד שאינו ידוע במדויק, שלח אליה דרך החשבון הפיקטיבי, מספר רב של הודעות בהן אמר, בין היתר: "...יש לי הכל מוכן עלייך... כל מה שיקרה לך מגיע לך ואף אחד לא יעצור אותי...אחד אחד מבני המשפחה שלך יראו עוד ועוד...אני דוחה את זה רק בגלל אמא

שלך!!...התיק שלך מוכן! שמות אנשים תמונות שגברים צילמו אותך ודיברו עליך הגעתי לאחד אחד ואני יודע הכל מהכל כל מה שעשית בזמן שהיית איתי ובזמן ששיקרת הכל. מילה של מיקי בן עמי את לא תצאי מהבית!..." בגין כך הורשע בעבירת איומים.

תיאור העובדות בת"פ 67103-05-24 (להלן: התיק השני)

על פי כתב האישום המתוקן, ניהלו הנאשם והמתלוננת א.ז מערכת יחסים זוגית כבת שנה, והיא התגוררה בשכנות אליו באותו בניין מגורים, אך בכניסות שונות. באותו מועד, שכר הנאשם דירה נוספת בעיר רמלה.

על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 4.4.24 בשעות הצהריים, שהתה המתלוננת בביתו של מכר והשניים העלו לרשת האינסטגרם תמונה משותפת. למחרת, בשל חשדו כי היא קיימה יחסי מין עם המכר, התקשר הנאשם עשרות פעמים, ומשלא ענתה איתר את מספרי הנייד של הוריו של המכר, התקשר אליהם וביקש שיעלו אותו לשיחה, או אז ענה לו אביו כי הוא ישן ויחזור אליו. עוד באותן נסיבות, שלח הנאשם למתלוננת הודעות טקסט רבות בהן רשם בין היתר: "...יש לך 5 דקות לחייג, אם בקרוב לא תעני אני מחייג לאמא שלך...כמו שאמרתי לך שאני חייב לציין שהזדיינת איתו כל הלילה בגלל זה את מתנהגת ככה...אני ידעתי שאת זונה מהתחלה...כל המתחם הזה הולך לדעת שאת שרמוטה...אני אומר לך עכשיו את לא תשארי לגור במתחם הזה...אני מוציא שלטים כמה שאת זונה בכל הברכה...יש לי את כולך בעירום בכל צורה או בכל פוזיציה כל הסרטונים שלך וכל התמונות שלך שאת מקבלת בתחת ממני והכל...". מספר שעות לאחר מכן שלח למכר הודעות טקסט והודעות קוליות ובין היתר: "... יש לך חמש דקות לחזור לטלפון הזה! שמעת מה אני אומר לך! חמש דקות!...שלא תגיד לא אמרתי לך ואם לא אני בא אליך הביתה ולא כדאי לך...למה אתה מתנהג כמו קוקסינל ומפחד לענות לפלא מה אתה רוצה אני יבוא עד אליך הבית...עוד חצי שעה אני אצלך אתה תצטער...אתה עושה לעצמך יותר נזק...". בגין אלה הורשע בעבירות איומים והטרדה.

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 15.4.24 בשעות הצהריים, תיאמו הנאשם והמתלוננת להיפגש בביתו של הנאשם במטרה לסיים את הקשר ביניהם. כשנכנסה המתלוננת לביתו, מיד נעל את הדלת בבריוח המצוי מעל הדלת. כששוחחו אמרה לנאשם כי אינה מעוניינת יותר בקשר עמו, ואז בערה חמתו והיא נסה לכיוון דלת הבית. אז, אחז בידיו בכתפייה והושיב אותה בכוח על כיסא במרפסת. מיד ובסמוך, אמר לה כי הוא אינו מוכן שתעלה יותר תמונות לאינסטגרם, והיא נמלטה החוצה בעודו דולק אחריה ודוחף אותה על משקוף הדלת, אוחז בידה, מושך אותה חזרה לתוך הבית ומושיב אותה על כיסא במרפסת. כשאמרה כי היא מזמינה משטרה, אמר לה שאם תתקשר למשטרה הוא יקשור אותה לעץ ואז יפגע בה. בהמשך, קילל אותה ואמר לה שהיא יכולה ללכת. בגין אלה הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג.

על פי עובדות האישום השלישי, בתאריך 3.5.24 בשעות הצהריים, התקשר אליה וביקש סליחה על מעשיו. לאחר מכן הגיע ברכבו והיא נסעה עמו. בנסיבות אלה, שלח המכר הודעת טקסט למתלוננת, וחמתו של הנאשם בערה בו. אז, ביקשה שיעצור את הרכב על מנת שתוכל ללכת לדרכה. הנאשם עצר את הרכב באחד הרמזורים למופע אור אדום, והיא יצאה והחלה ללכת רגלית. אז, נסע אחריה תוך שאומר לה שהוא מצטער ומבקש ממנה להיכנס חזרה לרכב. כשנכנסה בחזרה לרכב, נסע לכיוון ביתה תוך שהוא מתעצבן ושובר במכת אגרוף את שמשת הרכב באמרו "שמשה 400 אלף שקל עכשיו, איזה בת זונה של ילדה איזה בת זונה...". השניים עלו לדירה והמתלוננת התיישבה על ספה בסלון וביקשה לחזור לביתה אך הנאשם בתגובה נעמד מול הדלת תוך שאמר לה "תקשיבי לי יבת זונה שאני אגיד לך ללכת את תלכי". בגין אלה הורשע בעבירת איומים.

על פי עובדות האישום החמישי, בתאריך 15.5.24 בשעה 17:15 או בסמוך לכך, יצאה המתלוננת מתחנת המשטרה בעיר רחובות לאחר שמסרה עדותה. אז שלח לה הנאשם הודעות טקסט ובין היתר: "באמת שהלכת למשטרה אחרי שאת יודעת שאני מנהל תיק על הדבר הזה שאני אקבל כלא איזה כמה שנים...אני אוכיח להם שאת משקרת...אני יוציא לך שם רע בכל המתחם הזה...יש לי בפלא הכל עליך ואני יראה להם הכל הכל!!!!... שנה וחצי נתתי לך את החיים שלי". מיד לאחר מכן, שלח אליה סרטונים אינטימיים שלהם יחד, בהם אינה לבושה, ורשם: "זו רק ההתחלה". בגין אלה הורשע בעבירת איומים.

על פי עובדות האישום השישי, במהלך הקשר הזוגי בין הנאשם למתלוננת, היה מאיים עליה, אם בהודעות כתובות או קוליות, ובין היתר: "... יא בת שרמוטה יא זונה יא מזדיינת אני מתקשר אליך 15 פעם בשיחה לפני שנייה את לא תעני לי?", "...והנה אני אומר לך את לא תגורי יותר במתחם הזה גם הספה שם אני רוצה שתוציאי אותה מהבית אני לא רוצה שמישהו אחר יזין אותך בבית כי את כל יום מביאה מישהו אחר שיזין אותך...איזה שרמוטה את...", "...יש לי מזל שהיית כלום בשבילי...אחרת אתה יכול למות אם אתה אוהב את הבחורה ברמה גבוהה אתה יכול למות למה את שרמוטה...אני אקיא עליך תזכרי מה אמרתי...", "...שתדעי לך שאני אגיע למספר של אבא שלך ואני אגיד לו בדיוק כמה את זונה ושרמוטה...". בגין אלה הורשע בעבירת איומים.

תיאור העובדות בת"פ 24433-12-24 (להלן: התיק האחרון)

במועד הרלוונטי לכתב האישום, עמדה בתוקפה החלטת מותב זה מיום 5.1.24 בתיק השני, לפיה צווה הנאשם בין היתר לשהות במרכז "בית נועם", בהתאם לתנאי המקום, וככל שיורחק מהמקום, ישהה במעצר בית מלא בפיקוח. בנוסף, נאסר עליו ליצור קשר עם שתי בנות זוגו לשעבר והיה עליו להתייצב לכל דיון אליו יוזמן.

ביום 19.11.24, בשעה שאינה ידועה מדויק, עזב הנאשם את "בית נועם" ונסע עם אביו לביתם. באותן הנסיבות, נקבע דיון לפני מותב זה ליום 27.11.24, ובהמשך ליום 1.12.24 אליהם לא התייצב.

עוד באותן הנסיבות, ביום 27.11.24 בשעות הערב, יצא הנאשם את הבית בליווי אמו ונסע לעיר נס ציונה. בהמשך, ביום 28.11.24 בשעה 04:15 לערך, עת שהה עם אמו ברכבה, התקשר השוטר בר כהן למכשיר הטלפון של אמו ואז נמלט הנאשם מרכבה. בהמשך ולצורך איתורו, ניגשו כוחות משטרה לעכבו אך הוא סירב לקריאותיהם. השוטרים הלמו בדלת הבית, קראו לנאשם לפתוח את הדלת ומשלא נענו, נאלצו לבעוט בדלת עד שנפתחה. ביום 7.12.24 בשעה 22:50 הובל הנאשם ע"י השוטרים לקבלת טיפול רפואי בבית החולים אסף הרופא. משסורבה בקשתו לעשן, איים וצעק על השוטר סהר שורק: "אני אפגוש אותך בחוץ, אני אזיין אותך ואני אגיע עד אליך ולמשפחה שלך ולאמא שלך. חכה. זכור יש לי מילה של גבר, אני אפגוש אותך בחוץ, אראה לך מי אני. אתה חושב שאתה גבר, אני אגיע עד אליך". בהמשך, סירב להיענות לבקשות השוטרים לאזוק אותו למיטת בית החולים, דחף את סהר באמצעות ידיו והוסיף, כי אם לא יתנו לו לעשן ימצאו אותו תלוי. עוד במעשיו, יצר קשר עם ב.א בין התאריכים 20.11.24 ועד ליום 29.11.24 וכן, ביום 4.12.24 באופן שהתקשר 44 פעמים ושלה עשרות מסרונים לטלפון שהחזיקה. בין היתר, ביקש ממנה סיוע כספי לצורך ייצוג משפטי, עדכן אותה על דיוני בית המשפט, ביקש שתגיע לדיונים והנחה אותה מה לומר על מנת שהדבר יפעל לטובתו בבית המשפט. בגין כל אלה, הורשע בעבירות הפרת הוראה חוקית, הטרדת עד, ואיומים.

השתלשלות העניינים

כתב האישום בתיק הראשון הוגש ביום 30.3.23, בד בבד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 71058-03-23), אך הנאשם שוחרר בו ביום בתנאי מעצר בית והרחקה מן המתלוננת, בין היתר בשל מצבו הרפואי, כמושתל כליה. לאחר מכן, הוקלו התנאים בהדרגה, הותר לו לצאת לצורך ביצוע עבודות שירות שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי, ולבסוף צומצם המעצר לשעות הלילה בלבד. במקביל, ביום 14.6.23, הודה בעבירות במסגרת התיק העיקרי שנוהל לפני כב' השופטת וקסלר, ועניינו הופנה אל שירות המבחן. אלא שבטרם הוגש תסקיר סופי, הודיעה המאשימה כי הוא נעצר בגין התיק השני, ואז עתר לצירוף התיק הראשון לתיק השני, לפני מותב זה.

כתב האישום בתיק השני הוגש ביום 28.5.24, בד בבד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 67119-05-24), בה טענה המאשימה לחומרה יתרה של העבירות, אשר בוצעו בעוד הנאשם משוחרר בתנאים. הפעם הורה בית המשפט כי יש לבחון התאמתו לשחרור בחלופת מעצר ב"בית נועם", אך נוכח התנגדות המאשימה ולאחר שהוגשו מספר תסקירי מעצר, הוא נעצר עד תום ההליכים. זאת, בשל המסוכנות העולה, והפרוגנוזה השיקומית הבעייתית. על ההחלטה הוגשו ערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון, אך הם נדחו, והנאשם נותר עצור.

במסגרת ההליך העיקרי בתיק השני שהתנהל לפני מותב זה, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, וצירף את התיק הראשון, כאמור. ביום 12.9.24 הורשע, ולבקשתו הוריתי כי יוגש תסקיר מעצר שיבחן שוב את התאמתו לשחרור. לאחר שהוגשו תסקירים, ניתנה החלטתי מיום 5.11.24, בה הוריתי על שחרורו למסגרת "בית נועם" בתנאי המסגרת. כמו כן, הוריתי כי ככל שיופסק הטיפול, ישהה

במעצר בית מלא בבית הוריו ובפיקוחם, ועליהם להודיע מיידית למשטרה.

לפי החלטתי, שוחרר הנאשם ל"בית נועם" ביום 10.11.24. אלא שכבר ביום 25.11.24 הוגשה הודעת הסניגור, לפיה הוא הורחק מהמסגרת בשל אירוע משמעת, והוחלט להפסיק את הטיפול בו. נכתב כי הוא מאושפז בבית החולים "בילינסון" כיוון שחש ברע, ומשם יצא לבית הוריו וישהה בפיקוחם. לנוכח ההודעה, קבעתי דיון דחוף ליום 28.11.24, אך הנאשם לא התייצב, ונטען כי הלך בית החולים הפסיכיאטרי בשל התערערות מצבו הנפשי ודאגת הוריו. במעמד הדיון, הוריתי כי הנאשם יעצר ויובא לפניי. ואולם, גם בדיונים הנדחים ביום 1.12.24 וביום 5.12.24, מסרה המאשימה כי הוא לא אותר. רק ביום 11.12.24, נעצר הנאשם, בגין עבירות חדשות, לרבות הפרת תנאי השחרור שהטלתי.

בעקבות מעשי הנאשם לאחר הרחקתו מ"בית נועם", הוגש כתב האישום בתיק האחרון ביום 9.12.24, וגם אליו צורפה בקשה למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 24-12-24446). הנאשם נעצר עד החלטה אחרת, והובא לפניי ביום 19.12.24, אז עתר לצרף גם את התיק האחרון. לאחר מכן, נשמעו הטיעונים לעונש בשלושת התיקים.

התסקירים

הוגשו שלושה תסקירים לעונש.

התסקיר הראשון מיום 10.10.24, הוגש לצורך בחינת האפשרות לשחרור במסגרת התיק השני. נכתב כי הנאשם רווק, ועבד באופן מזדמן וללא רצף, בהתקנת מכשירי חשמל, ובחנויות. הוא אובחן כחולה כליות בגיל 26, טופל בדיאליזה, ועבר השתלת כליה בהיותו כבן 30. מאז הוא נוטל טיפול תרופתי ומוכר כנכה בשיעור 100%. הנאשם תיאר כי ניהל מערכות יחסים עם כל אחת מהמתלוננות, כאשר עם ב.ק. אופיינו היחסים בפרידות חוזרות ודפוסי קנאה ושליטה מצדו, ועם א.ז. נוהלו יחסים לא יציבים עם פרידות חוזרות וקושי שלו לקבל את אורח חייה. עוד מסר כי הוא מחזיק ברישיון לקנביס רפואי, אך לא חידש אותו ואינו זקוק לטיפול בתחום ההתמכרות. נכתב כי עוד בשלב המעצר הנאשם אובחן כבעל תפיסות נוקשות שמרניות, דפוסי שליטה, רכושנות, קנאה, אימפולסיביות, אובססיביות ואלימות, בייחוד כשנפגע דימויו העצמי. הנאשם תיאר את התנהלותו הבעייתית וצרכי השליטה שהובילו להתנהגות בלתי מווסתת ותוקפנית, וגילה יכולת להכיר בבעייתיות באופן ראשוני. הוא נטל אחריות וביטא חרטה. בשיחה עם ב.ק. תיארה את דפוסי האובססיביות המטרידה והמאיימת שחוותה, אך ציינה כי מאז מעצרו לא יצר עמה קשר. ההערכה היתה כי בהעדר טיפול, קיים סיכון להישנות עבירות, לכן נעשתה פנייה אל "בית נועם" והומלץ לאפשר ראיון קבלה.

תסקיר שני הוגש ביום 28.10.24, ובו עדכן שרות המבחן כי הנאשם התקבל ל"בית נועם", ונקבע מועד קבלה ליום 10.11.24. הומלץ לשחררו בתנאי המסגרת תוך קביעת חלופת גיבוי.

התסקיר הסופי הוגש ביום 25.11.24, לאחר הרחקת הנאשם מ"בית נועם". נכתב כי התנהל באופן מאיים ותוקפני מילולית כלפי הצוות והמטופלים, התקשה לקבל סמכות, ועשה שימוש בלתי מותאם במצבו הרפואי במטרה למנוע הרחקתו. בשיחה עמו, עלה קושי לבחינה ביקורתית של התנהלותו, וביטא רצון להשתלב במסגרת אחרת, התואמת לתפיסתו את צרכיו הטיפוליים והרפואיים. קצין המבחן כתב שוב, כי הנאשם מחזיק בתפיסות נוקשות, רכושניות, לצד קנאה וצורך בשליטה. עוד עלה כי לא שולט בדחפיו ונוטה להתנהלות אימפולסיבית אובססיבית ואלימה. נקבע כי לא חלה הפחתה בסיכון לאלימות זוגית, ושילובו בטיפול אמבולטורי כרצונו, לא יספק מענה מותאם.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה בדבר חומרת העבירות, שבוצעו כלפי מתלוננות שונות, ומצביעות על הנאשם כאדם מסוכן, כעוס, אשר פורץ ממנו דפוס אובססיבי כשאינו מקבל את מבוקשו. נטען כי איומיו כלפי ב.ק היוו מסכת קשה, והוא הבהיר לה כי אינו חושש מהמשטרה אלא רק מעצמו, מה שמחמיר את אפקט האיום. פתיחת הפרופיל הפיקטיבי והאיומים באמצעותו, אף היא הגבירה את תחושת הרדיפה כלפיה. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שהוגש בתיק הראשון טרם צירופו לפניי, המשקף את התנהלותו האלימה של הנאשם, דפוסים פטריארכליים אובססיביים, העדר אמפתיה, ריכוז עצמי, ורמת סיכון גבוהה להישנות עבירות. נטען כי אמנם הנאשם מתמודד עם מחלה, אך גם בחלוק השנים מאז עבר השתלה, הוא ממשיך בזעם ואובססיביות. לא רק זאת, אלא שרף האלימות עולה עם הזמן, כמשתקף מן האישומים בתיק השני, שכללו גם אלימות פיזית. משנה חומרה מוצאת המאשימה בכך שהנאשם לא בחל בפנייה אל מכריה של המתלוננת ואיים גם עליהם. כמו כן, נטען לחומרה באיום לפרסם דברים בגנות המתלוננות, תוך שימוש בסרטונים אינטימיים. נטען כי יש לשקול לחומרא את התנהלות הנאשם ב"בית נועם" משם הורחק בחלוף ימים אחדים מהגעתו, בשל התנהגות תוקפנית. לסיום, נטען לחומרת מעשיו האחרונים, תוך הפרת תנאי השחרור. כיוון שמדובר בשתי מתלוננות ובעבירות שבוצעו בפרקי זמן נפרדים, טענה המאשימה למתחם נפרד לכל תיק. כך, טענה כי המתחם ההולם בתיק הראשון נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, בתיק השני בין 18 ל-36 חודשי מאסר, ובתיק האחרון עתרה ל-18 חודשי מאסר. נטען כי אין לשקול לקולא את מחלת הנאשם שכן הוא מבצע עבירות מסוכנות למרות מצבו. עתירת המאשימה היא להטלת עונש כולל שלא יפחת מ-42 חודשי מאסר, ובנוסף, ענישה נלווית לרבות פיצוי לכל מתלוננת בסך 8,000 ₪. מטעם התביעה הוגשה אסופת פסיקה תומכת.

ב"כ הנאשם שפעל במסירות רבה עבור מרשו, טען כי הוא מביע חרטה ומבין את הפסול במעשיו. נטען כי לצד חומרת העבירות, יש להתחשב בכך שהאיומים היו מרחוק ולא פנים אל פנים, ואין בהם חומרה מיוחדת אלא בעיקר שפת ביבים. למתלוננות לא נגרמה פגיעה ישירה אלא במישור הרגשי ויש להכניס את העניין לפרופורציה. עוד ביקש להתחשב במצבו הרפואי הקשה של הנאשם כמושתל כליה, מה שמקשה עליו עוד יותר במעצרו הממושך. עתירת הנאשם היא לקבוע מתחם כולל מאוחד לכל התיקים, ולראות בהם פרשה אחת. נטען עוד, שלמרות התנהלות הנאשם ב"בית נועם", הוא מכיר בצורך שלו בשינוי, אך נבהל מההליך המשפטי, וזה היה חזק ממנו. לדעת ב"כ הנאשם, המתחם

ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, ואין הצדקה לעונש חמור מכך, בייחוד נוכח היות הנאשם מושתל כליה. לסיום הגיש ב"כ הנאשם פסיקה לתמיכה בעמדתו.

הנאשם בדברו האחרון הודה לבית המשפט על ההזדמנות שניתנה לו ב"בית נועם", והחל לטעון כי לא ביצע שם שום מעשה אלימות כנטען. לאחר הערת בית המשפט, הביע צער על מעשיו, ביקש התחשבות ואמר כי הדברים לא יישנו. לדבריו, לאחר הרחקתו מ"בית נועם" ברח כי פחד, נכנס לחרדה ודיכאון, אך לא איים על ב.ק ולא אמר לה שום דבר קיצוני.

מתחם העונש ההולם

האינטרס המוגן בעבירת האיומים הוא השמירה על שלווה חיו של הפרט. בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מד"י (06.09.89) נאמר:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט".

קשת העונשים המוטלים בגין עבירות איומים ביחסי זוגיות, היא בעלת מנעד רחב ביותר. לעתים מזמנות מסתפקים בתי המשפט בענישה מתונה, זאת לאחר קבלת תסקיר חיובי, או כשניתן לשלול כל מסוכנות להישנות העבירה (ת"פ 62664-09-14 מד"י נ' מ.א. (13.03.16); ת"פ 14367-06-13 מד"י נ' פלוני (20.04.15); ת.פ. 41892-03-10 מד"י נ' פלוני (19.3.13); ת.פ. 50605-10-12 מד"י נ' דוד (7.3.13)). לעומת זאת, במקרים חמורים, או כשעלתה מסוכנות מצד הנאשם, הוטלו עונשי מאסר מכבידים גם כאשר מדובר היה בבני זוג לשעבר, ובעבירה יחידה (רע"פ 1293/08 קורניק נ' מד"י (25.06.08); עפ"ג 1482-02-15 דיסליין נ' מד"י (01.03.15); עפ"ג 28500-08-14 טלה נ' מד"י (09.12.14); עפ"ג 52083-12-10 קפיש נ' מד"י (02.02.11); עפ"ג 37207-08-10 בגדלן נ' פרקליטות מחוז דרום - פלילי (24.11.10); ת.פ. 35142-06-15 מד"י נ' פלוני (12.1.16)).

גישה מחמירה ננקטת כלפי עבירות איומים המבוצעות על ידי העברת מסרונים והודעות מוקלטות, וכבר נקבע כי מצויים אנו בעידן שבו אמצעי ההתקשרות המהירים מאפשרים העברת מסרים, טלפוניים או כתובים, ללא סיון, על כן ישנה חשיבות רבה להגן על הפרט מפני חשיפה לפגיעה בשלוות חיו באמצעים אלה. בע"פ 10756/04 אזולאי נ' מד"י (7.7.05) אמר בית המשפט העליון:

"עתה יודעים אנו כי עבירות מסוג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את

החלטתה של האשה להתנתק ממנו, אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה, ומתייחס אליה כאל רכוש הנתון לשליטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב. התנהגות כזו המלווה באיומים, באלימות ובהטרדה, המבטאים חוסר נכונות להרפות ורצון להשליט אדנות על אותה אשה, יש בה כדי לסכן את כבודה, את חרותה של האשה, ולא פעם גם את חייה..."

בפרשות שכללו מספר אישומים בעבירות איומים ו/או הטרדות כלפי בת הזוג, אשר שיקפו התנהלות אובססיבית מצד הנאשם, מדיניות הענישה מחייבת מאסרים משמעותיים. זאת, גם כשמידת החומרה היתה פחותה מזו שלפנינו. כיוון שמאגרי הפסיקה עולים על גדותיהם, אפנה על דרך הקיצור לאלה: רע"פ 4976/18 ריאני נ' מד"י (12.8.18); רע"פ 1940/16 פולק נ' מד"י (14.3.16); רע"פ 4668/14 אפללו נ' מד"י (18.2.15); רע"פ 7413/14 דוד נ' מד"י (17.11.14); רע"פ 5608/23 דדון נ' מד"י (27.7.23); עפ"ג (מרכז) 43731-01-24 פנחסוב נ' מד"י (לא פורסם); עפ"ג (מרכז) 26073-12-12 פלוטניקוב נ' מד"י (5.3.13); עפ"ג (מרכז) 34879-02-24 מורגוב נ' מד"י (לא פורסם); עפ"ג (מרכז) 24951-11-21 חיים נ' מד"י (9.1.22); ת"פ 59950-05-19 מד"י נ' בר שלום (14.2.22); ת"פ 8962-06-19 מד"י נ' פדילה (26.6.19); ת"פ 43233-05-24 מד"י נ' יגודאייב (15.9.24).

גם עבירות של הפרת צו שנועד להגן על שלום אדם, הן בעלות משנה חומרה, הן בשל הזלזול הטמון בהן כלפי רשויות האכיפה ובית המשפט, והן בשל התעוזה הכרוכה בהפרת הצו, אשר יש בה כדי ללמד על מסוכנות. ברע"פ 2099/21 פלוני נ' מד"י (25.4.21) הורשע הנאשם בכך שהפר את תנאי השחרור שהטיל עליו בית המשפט בהליך מעצר, הגיע למקלט בו שהתה פרודתו המתלוננת עם ילדיהם, טיפס על גג סמוך וקרא לעבר ילדיו. בית המשפט קמא הטיל עליו 21 ימי מאסר, אך ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, והעונש הוחמר ל-9 חודשי מאסר, בגין האירוע היחיד. ערעורו לבית המשפט העליון, נדחה.

לעבירות של הטרדת עד נודעת חומרה יתרה, בהיותן פוגעות באופן אקטיבי בטוהר ההליך המשפטי, בניסיון להשפיע על תוצאותיו. על התייחסותו המחמירה של בית המשפט העליון לעבירות אלה, ברקע לעבירות אלימות כלפי בת הזוג, ניתן ללמוד מרע"פ 425/24 תרועה נ' מד"י (31.1.24).

ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה על מנת לחזק טענתו בעניין המתחם ההולם, אך לאחר עיון אני מוצאת כי ההחלטות מתייחסות למקרים קלים ומינוריים ביותר לעומת המקרה דנן (למשל: ת"פ 63285-11-23 מד"י נ' סעידאן (4.3.24); ת"פ 59695-01-23 מד"י נ' חובלני (17.4.24); ת"פ 21166-07-20 מד"י נ' פלוני (6.9.22); ת"פ 21055-12-19 מד"י נ' פלוני (1.4.24)).

בענייננו, הצליח הנאשם לצבור במעשיו רשימה ארוכה של עבירות הנושאות גוון אלים ומאיים ביותר כלפי שתי המתלוננות. עלי להודות, פרשת מעשיו מתבלטת בחומרתה בהשוואה לפרשות אחרות ממין זה, אליהן הפנייתי קודם, וזאת למרות שחומרתן שלהן אינה מבוטלת כלל ועיקר. החומרה היתרה הנלווית למעשי הנאשם נלמדת מהיבטים שונים של מעשיו, ואבהיר.

ראשית, המדובר **בכמות חריגה של אישומים** ועבירות, מעל ומעבר לפרשות שנסקרו קודם. בנוסף, העבירות התפרשו על פני **תקופה משמעותית** החל מסוף שנת 2022 ועד לאחרונה ממש, כך שאין המדובר בפרץ עברייני חד פעמי, כי אם התנהלות קבועה ומתמשכת על פי דפוס אלים, מאיים ועברייני. ראינו, כי על פי אותו הדפוס התנהל הנאשם גם מול גורמי הטיפול ב"בית נועם", ועד כמה היתה התנהגותו חמורה ניתן ללמוד מהעובדה שהורחק משם בתוך 10 ימים- ממועד הגעתו.

שנית, אין המדובר בפרץ של אלימות כלפי נפגעת יחידה, אלא **כלפי שתי מתלוננות** שאין ביניהן שום קשר, למעט רוע מזלן בכך שנקלעו למערכת יחסים עם הנאשם. עובדה זו מלמדת כי הצדק עם התביעה ועם שרות המבחן, בקביעתם לפיה הנאשם פועל מתוך דפוסים מושרשים של אימפולסיביות, אלימות, קנאה ורכושנות, כל אימת שהתנהלות בנות זוגו אינה לרוחו. למקרא כתבי האישום, מתקבל הרושם שמדובר באדם משולח כל רסן המפיץ את איומיו ואת חיתתו לכל עבר, וללא כל בקרה עצמית.

שלישית, איומי הנאשם **נשאו אופי אלים במיוחד**, בהיותם מפורטים וסמיכים בתוכן, מלאי בהילות ודחיפות, והיה בהם כדי ליצור תחושת טרור וסיכון כלפי כל אדם סביר. פעם אחר פעם טרח להדגיש באזני ב.ק כי אינו חושש מהמשטרה או ממעצר, הוא מתפלל שיצליח לעצור את עצמו, ונקמתו תהיה קשה. באופן דומה, נשאו איומיו כלפי א.ז גוון מטיל אימה, כשמעבר לתיאורים המזעזעים של מה שיעולל לה, קצב לה 5 דקות להתקשר אליו. האיומים היו כרוכים תמיד בגידופים וקללות גסי רוח במיוחד, אשר היה בהם כדי להשפיל את המתלוננות שכונו "יזונה של ערבים" "מזדיינת", "מכוערת אחת" "שרמוטה", "היית בשבילי כלום", ועוד ועוד, פעם אחר פעם.

רביעית, באיומיו נהג הנאשם באופן קבוע לתאר לכל אחת מהמתלוננות כיצד ישפיל אותה ויפגע בכבודה על ידי פרסום "קלונה" ברבים, ובייחוד בקרב בני משפחתה. הוא לא בחל באיומים **לפרסם גם סרטונים** או תמונות פרטיים ואף **אינטימיים** של המתלוננות, ונקל לתאר את האימה שיש בכך כדי לגרום לכל צעירה. בניגוד לטענת ב"כ הנאשם לפיה היו אלה מילים בעלמא ללא פגיעה ממשית, ניתן ללמוד בבירור כי הוא התכוון למה שאמר, שכן הדגים את כוונותיו כששלח לא.ז סרטונים שהיו ברשותו, על מנת להבהיר לה עד כמה הוא קרוב לממש את האיום.

חמישית, הנאשם הרחיב את מעגל המאוימים, בכך שבתיק השני הרהיב עוז לשלוח הודעת טקסט אל מכרה של א.ז, בה איים עליו בלשון גסה ובוטה אך בשל כך שהועלה לאינסטגרם תצלום שלו יחד עם א.ז. לשון **האיומים כלפי המכר** היא אדנותית, רומסת ומטילת אימה, ויש בה כדי ללמד כי הנאשם חסר כל רסן.

שישית, הנאשם לא הסתפק באיומים בעניינה של א.ז, אלא נהג כלפיה גם **באלימות גופנית**. כך, מנע ממנה את האפשרות לצאת מביתו ברוב פחדה, הושיב אותה פעמיים בכוח על כיסא, והודיע לה באופן אדנותי ומאיים כי היא תלך רק כשיגיד לה ללכת. כשאמרה כי תזעיק את המשטרה, איים באופן מזעזע כי אם תעשה כן יקשור אותה לעץ ויפגע בה. במועד אחר, שבר בזעמו את שמשת הרכב בו ישבה, וגם בכך היה כדי להטיל עליה אימה.

שביעית, אם לא די בכל המסכת שתוארה, בחר הנאשם למעול באמון בית המשפט, ולא קיים את תנאי השחרור לאחר הרחקתו מ"בית נועם". תחת זאת, **הפר את התנאים** בכך שיצא מבית הוריו ונסע עם אמו, ולאחר מכן נעלם לימים ארוכים בהם לא הצליחה המשטרה לאתר. משאותר, סירב להוראת השוטרים לפתוח את דלת הבית, עד שהיה צורך לפרוץ אותה. בנוסף, המשיך בהתנהלותו חסרת הרסן והאלימה, בכך **שהעז לאיים על שוטר**.

שמינית, מתברר כי במהלך תקופת הפרת תנאי השחרור לא בחל הנאשם ביצירת קשר עם ב.ק, **והטריד אותה** למרות ידיעתו כי היא רשומה כעדה בכתב האישום בתיק הראשון. על פי העובדות, התקשר אליה עשרות פעמים, ולמרבה האבסורד ביקש ממנה סיוע כספי לצורך ניהול משפטו. חמור מכך, הנאשם הרשה לעצמו להדריך אותה מה תעיד, לטובתו.

כל ההיבטים הללו של מעשי העבירות, משווים להן גוון חמור ומדאיג במיוחד, ואין לי אלא להסכים עם הערכת שירות המבחן והמאשימה, בדבר המסוכנות המחייבת ענישה הולמת.

יש לציין כי הוגש מכתב נפגעת העבירה ב.ק, שאינו ערוך כתצהיר, בו תיארה כי הנאשם הטריד אותה, איים עליה, ובלש אחריה. לדבריה נותרה חבולה בנפשה ומלאת פחדים עד היום, היא חוששת לתת אמון בגברים, ורוצה שלא יתקרב אליה לעולמים. ב"כ הנאשם טען כי אין להתחשב במכתב, היות שאיננו ערוך כתצהיר, ואמנם ראוי היה כי התביעה תצטייד בתצהיר ערוך כדן, שהרי ידוע כי עריכת מסמך על דרך תצהיר יש בה כדי להזהיר את המצהיר ביתר תוקף לומר אמת. עם זאת, בנסיבות המקרה ולאור העובדות המוסכמות, אינני מוצאת כי נגרם עיוות דין לנאשם כתוצאה מהגשת המסמך.

עוד אציין למען הזהירות, כי במהלך הטיעונים לעונש הביע הנאשם טרזניה כלפי בית המשפט (אשר משום מה לא נרשמה בפרוטוקול) כשהבין כי הנסיבות יחייבו ענישה מחמירה, וטען כי טרם שחררו ל"בית נועם", נאמר לו שהענישה הצפויה תהיה מקלה יותר. בתשובה לכך יובהר, מעולם לא הובטח לנאשם דבר, אלא בית המשפט ניסה לעודדו לקראת הטיפול השיקומי, והצביע על הסיכוי להקלה בעונש ככל שישוקם. למרבה הצער, הנאשם במו ידיו סתם את הגולל על הכיוון השיקומי, וביצע עבירות חמורות נוספות, ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו.

לאחר בחינה, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם נפרד לגבי כל אחד מן התיקים, וזאת הן בשל פערי הזמנים, הן בשל קיומן של מספר מתלוננות, והן בשל גיוון העבירות.

אני קובעת כי המתחם ההולם בגין התיק הראשון נע בין 8 חודשים שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר. המתחם בגין התיק השני נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, והמתחם בגין התיק האחרון נע בין 6 ל-16 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים. בתחילת שנת 2024, נדון בגין סיוע לגידול סמים, והוטלו עליו 4 חודשי עבודות שרות. בית המשפט הלך לקראתו והתיר לו יציאה ממעצר הבית בתיק הראשון לצורך ריצוי עונשו, אך משנעצר בתיק השני, הופקעו עבודות השירות, והוא החל לרצות 94 ימי מאסר.

למעשה, בית המשפט הלך כברת דרך ארוכה לקראת הנאשם, פעמיים. לראשונה, ננקטה כלפיו גישה סלחנית ושיקומית כשהורה בית המשפט על שחרורו בתנאים בתיק הראשון, כאמור. בפעם השנייה, מותב זה נתן בו אמון כששחרר לטיפול ב"בית נועם", למרות שבאותו שלב כבר היו תלויים נגדו שני תיקים פליליים חמורים. ואולם, הנאשם לא השכיל לרסן עצמו ועד מהרה הסתבך גם ב"בית נועם", בהתנהגות אלימה ופורצת גבולות.

תסקירי שרות המבחן מעמידים תמונה עגומה ומדאיגה ביותר, לפיה נשקף מצד הנאשם סיכון לאליומות במערכות יחסים זוגיות. נכתב בתסקירים כי קיימים דפוסים מושרשים של תוקפנות, רכושנות, קנאה ואימפולסיביות. לצערי, אני חוששת כי הסיכון קיים לא רק בהקשר הזוגי, ולראיה איומי הנאשם כלפי המכר של א.ז, והתנהלותו התוקפנית כלפי גורמי הטיפול ב"בית נועם".

עד כמה הנאשם אינו מבין את הפסול בהתנהלותו ניתן היה ללמוד מהערותיו שנאמרו שלא במקומן, במהלך הטיעונים לעונש. כך, כשטענה ב"כ המאשימה בעניין חומרת האיומים, אמר לפרוטוקול: "זה רק מקלדת אבל, נכון? זה שום דבר לא נעשה, מה התובעת מסתכלת עלי". כשהפנתה לאיומיו להפיץ תמונות אינטימיות של המתלוננות, העיר כי התמונות הן גם שלו, כאילו יש בכך כדי למעט מן החומרה.

יגעתני אך התקשיתי למצוא שיקולים לקולא בעניינו של הנאשם, למעט מצבו הרפואי כמושתל כליה. ואולם, גם בהקשר זה, יש לזכור כי כבר חלפו שנים מאז ההשתלה, ולמרות טענותיו לפיהן מצבו הרפואי גרוע, נראה שכוחו במתניו ובפיו לבצע עבירות חמורות. אזכיר כי גורמי הטיפול ב"בית נועם" דיווחו שבתגובה להחלטה להוציאו מן המקום, ניסה לעשות שימוש בלתי ראוי ובלתי מותאם במחלתו כדי למנוע זאת.

למרות האמור, בכל זאת אתחשב בקושי שילווה את הנאשם בריצוי המאסר, בשל היעדר

הטיפול הרפואי האישי לו היה רגיל . בנוסף, אתחשב בעדויות הוריו, אשר סיפרו כי הוא מתמודד עם קושי רגשי עמוק בעקבות מות אחיו. כמו כן, אשקול לקולא את העובדה שקודם לפרשה זו לא הסתבך בעבירות אלימות כלשהן.

לאחר כל האמור, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין התיק הראשון - 10 חודשי מאסר.

בגין התיק השני - 16 חודשי מאסר.

בגין התיק האחרון - 12 חודשי מאסר.

הנאשם יישא את העונשים בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל יישא 34 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומים או הטרדת עד, או הטרדה במתקן בזק.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות הפרת צו, או תקיפה.

ג. פיצוי לכל אחת מהמתלוננות (ב.ק ו-א.ז) בסך 3,000 ₪, ולע"ת 4 בתיק השני בסך 1,000 ₪.

הסכומים ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים החל מיום 1.3.25 ובכל 1 לחודש עוקב.

פקדונות אם ישנם, יוחזרו בכפוף לכל הוראה חוקית.

צו עיכוב יציאה מן הארץ מבוטל בתיק זה ובתיקי המ"ת.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025,
במעמד הצדדים.